

dukter og erobringer af nye markeder for de grønne produkter?

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg er lidt i tvivl om, hvad det sidste svar, statsministeren gav her, betyder.

Betyder det, at statsministeren vil være med til at drage omsorg for, at hvis miljøkommissær og forbrugerkommissær og respektive råd ikke reelt bliver inddraget i processen omkring kemikaliedirektivet – ikke kun en høring, men reelt bliver inddraget – så vil statsministeren om fornødent tage det op på et kommende topmøde og præcisere, at sådan synes statsministeren det bør være?

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt fortsætte diskussionen, for statsministeren fik ikke tid til at svare på den her betragtning om, at regeringen er en helhed. Der ville jeg godt spørge statsministeren, om han mener, det er sådan, at regeringens interesser omkring miljø og forbrugere og sundhed, hvad angår kemikalielovgivningen, varetages lige så godt af erhvervsministeren, som aldrig nogen sinde har arbejdet med det her område før, som ikke kender det, som af miljøministeren, som i adskillige rådsmøder sammen med sine kolleger har arbejdet med dette område. Hvis ikke statsministeren mener det, er det jo klart en svækkelse af Danmarks position i det resultat, der kan komme ud af det.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår på statsministerens svar, at han ikke havde indvendinger imod den tekst, som blev vedtaget, hvor det er konkurrenceevnen, der bliver taget hensyn til, altså hvor det er industriens interesser, der bliver fremhævet. Det har statsministeren ingen indvendinger imod.

Jeg vil godt spørge: Hvorfor havde statsministeren ikke det? Var det, fordi statsministeren syntes, at det var en klog og afbalanceret tekst, der virkelig tog hensyn til miljø og sundhed? Var det dét, statsministeren mente, eller var der tale om, at statsministeren sov i timen?

Nu er det en lang tekst, og vi kan alle sammen i et sådant bjerg af dokumenter komme til at overse noget. Hvis det var tilfældet, ville jeg foreslå, at statsministeren siger det, som det er, og så slår vi en streg over det, og så prøver vi at få rettet op på det.

Jeg skal ikke sige mere, hvis statsministeren siger: Jamen jeg overså det. Det er fair nok, det

kan ske, og det er jo bjerger af papir. Jeg synes, at statsministeren har en hård opgave på sådan et topmøde, men så indrøm det dog, så vi kan komme videre i denne sag og få den på sporet igen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu er det flere gange i dag, at jeg har været næsten rørt til tårer over hr. Keld Albrechtsens omsorg for mig og mit arbejde, men jeg er bare nødt til at skuffe hr. Keld Albrechtsen og sige, at der aldeles ikke er noget, jeg har overset.

Jeg har taget til efterretning, at det italienske formandskab har ønsket at behandle sagen i Konkurrenceevnerådet, men der står jo tydeligt i topmødeerklæringen, at det skal ske i samordning med andre rådssammensætninger. Der vil jeg gerne sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at det mener jeg helt alvorligt, og det vil formandskabet selvfølgelig også blive holdt fast på. Det er også derfor, jeg tillader mig at gå ud fra som en selvfølge, at miljøministrene stadig væk behandler denne sag.

Jeg vil understrege, at det vil vi selvfølgelig påse sker. Derfor vil jeg sige til fru Ritt Bjerregaard, at jeg jo er i den heldige situation, at jeg har meget stor tillid til både miljøministeren og erhvervsministeren, så uanset hvilken af de to ministre, der måtte sidde med sagen, vil de varetage regeringens interesser på bedste vis, og jeg er i hvert fald glad for, at oppositionens støtte til miljøministeren i dag er blevet udtrykt så kraftigt. Det har jeg noteret mig, det er jeg meget glad for, og jeg har samme tillid til miljøministeren, men det har jeg faktisk også til erhvervsministeren. Så uanset hvilken af de to, der varetager sagen, vil Danmarks interesser være varetaget på bedste vis. Men jeg tror i praksis, at det bliver sådan, at begge vil være optaget af sagen, og så har vi jo den rigtige balance.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg forstår godt, at statsministeren prøver at få det bedste ud af situationen og opfatter det her som en støtte til miljøministeren.

Jeg skal bare sige, at man jo kan lære at blive nøjsom hen ad vejen, og det, der er vores helt store bekymring, er, at embedsmændene nu først skal forklare miljøministeren, hvad det går ud på, og så skal miljøministeren forklare erhvervsministeren, hvad det går ud på, og så skal han deltage i forhandlingerne. Jeg tror efterhånden, at Danmark har svækket sin indflydelse ganske voldsomt på den her måde, samtidig